

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

ВИХОДИТЬ ТРИЧІ В ТИЖДЕНЬ

Рік II.

Станиславів, неділя 18 січня 1942.

Ч. 7 (48).

Українська національна аристократія

Коли ми приглянемося до громадського життя звірів і птахів, то завважимо, що звірятами й птахами проводять у часі їхніх мандрівок і перелетів одиниця, яка є найсильніша, найкудріша і найспритніша.

Життя людських громад підлягає тому ж самому праву. Кожний народ має людей, що ведуть перед в організації національного життя, цебто організують праю в усіх ділячках, а на випадок потреби організують боротьбу в обороні національного життя. Якщо громада людей не бажає собі мати таких провідних одиниць, або знищила їх, то вона розшоршується й стає добичкою тих людських громад, що живуть зорганізовано та мають провідні одиниці, сильні волею й розумом.

У кожному народі є активна меншість людей, із стихійним нахилом до влади, провону й організації, і пасивна, байдужа більшість, що підлягає активній меншості. Якщо активна меншість кермується за ально національними інтересами, поборою розкладову течію та амушує поодиноких членів нації уступити із своїми егоїстичними інтересами для інтесів нації, то ця активна меншість, ці провідні одиниці творять національну аристократію, цебто найкращих людей, що організують і кермують різними галузями національного життя.

Національна аристократія мусить обслуговувати й організувати свою націю так, щоб під її провонем нація мала якнайкращі моральні та матеріальні умовини для перемоги в тяжкій боротьбі за існування. А це вона може досягти тільки тоді, коли матиме моральну й матеріальну силу, значно більшу, ніж її ш група в нації, і коли вона матиме законну виставу діяги згідно з розумінням цілої нації, чи її більшість, й із громадською мораллю, що цю групу живе в певній історичній моменті часу. Отже з того виходить, що національна аристократія конче мусить мати моральний авторитет.

Національна аристократія втворюється з тих людей, що мають волю до організування, до громадської творчості й провону, до жертв для громади, до влади й сили, а роблять до звязаного з усім цим ризиком. Ця група людей має обов'язку, дивлячись на владу, в протиставити людям пасивності, шаробливості й відчуженості.

Повіння аристократії, чи найкращих людей нації — дуже ширке. Аристократом є духовна особа, що принципально дотримується основні християнської релігії, національної чесності й несе людям світло знання. — І селить в хибороб, що хиборобською працею живить свого народу, — і в чодуше ст, що сранує і створює варстаті проті і для працюючих

людності зарібки і збагачує цілу націю, — і в він-лицар, що береже духові й матеріальні цінності своєї нації — й учитель, що дає молоді освіту й знання та підносить її на вищий щабель культури, — й кооператор, що звільняє громадян від визиску й організує їх для досягнення економічного добробуту — й робітник-продуцент, що витворив крісні для цілої нації предмети, — й працівник преси, що сумлінно служить своїй нації та цементує розшоршену людю, — і урядовець, що своєю сумлінною й фаховою працею причиняється до ліпшої організації та доброго функціонування національних і державних установ, — і взагалі особа, що має організаційні та наукові здібності й уживає їх на користь свого народу.

Національна аристократія постійно відновлюється, або змінюється. Цей процес залежить від того, що розвиток матеріальної культури, який відбувається під провонем даної аристократії, завжди переростає політичні організаційні форми, витворені для нації владю тією аристократією. Під впливом нього провону втворюються нові активні групи, що змагають до усунення старої аристократії та захплення влади в свої руки. Але цей фермент у сильних і життєздатних націях кінчається звичайно тим, що стара аристократія прилучає до себе, за ціну деяких взаємних уступок, найсильніші й найактивніші групи нових провідників, що продовжують діло попередніх, реформуючи, але не руйнуючи державного й громадського життя.

В Україні сьогодні організується така українська національна аристократія, на якій буде тяжити важливий обов'язок: організація української державности. Але рівночасно на тій же національно-українській аристократії буде тяжити й велика відповідальність перед історією за виконання цього обов'язку.

Тому українська національна аристократія мусить жити одною громадською мораллю, побудованою на вічному божому законі: «В поті чола свого будеш їсти хліб свій». Тільки під наказом божих законів і громадської моралі, що випливає з тих же законів, українська національна аристократія створить в собі форми українського життя в своїй власній Українській Державі. І тільки в союзі мораллю викличе українська національна аристократія одновзначність у народі та для своєї влади новий моральний авторитет в очах гаживних мас, що підуть за своєю рідною аристократією й допоможуть їй збудувати Українську Державу.

ПОЛІТИЧНІ ТА ВОЄННІ ВІСТІ

Зайняття Маляки та вступ до провінції Йогор

Японці йдуть даліше в перед, незважаючи на великі геешкоди в терені та англійській сиготив. Неміє дня, щоб го и не подуналися вперед. Як подають найновіші повідомлення, японські війська зайняли Лааякку (40 тис. населення), яка лежить на західному побережжі Маляйського півострова. Є це важна пристань на дорозі з Сінгапуру до Індії та великий центр постачання каучуку. Крім цього зайняли місцевість Гемас. Інші частини японської армії, завшлючи зайняту Малякку на бою, вмашеругали в грєниці краю Йогор. Це вже остання область на півдні півострова. Даліше вже лежить сам Сінгапур.

Брак нафти в Австралії

По зайнятті японцями нафтових джерел на Борнео Австралія сильно починає відчувати брак нафти. З Борнео Австралія пкризала 60% усього нафтового запотребування.

Обмеження на гуму в Англії

Відколи японці зайняли гумові терени на Маляї, в Англії провадиться велику одадність в ужитті гуми. Ціни на цей продукт надзвичайно підсочили, навіть зледі взялися спеціально викрадати гуму.

Війна Японії проти Голандської Індії

Голандська Індія, це цілий ряд островів маляйського архіпелюгу, таких, як: Суматра, Борнео (тільки мала північна частина англійська), Ява, Целесес. Ціла ця Індія є колонією Голандії. До дня 11 січня ц. р. Японія не атакувала Голандської Індії, хоча ця стояла яно на боці Англії й Америки. Тепер японський уряд оголосив заву такого змісту: Японський уряд, без уваги на винодажня війни Америки й Англії, не почав ніяких ворожих дій відносно Голандської Індії, стараючись заощадити населенню тих просторів прикри наслідки війни. Але Голандська Індія пойдомла японський уряд про це, що він уважає себе в стані війни з Японією тому, що гола з атакувала Америку й Англію, які є її союзниками. Від того часу збрійні сили Голандської Індії виконали цілий ряд ворожих актів, при чому стала вона американською й англійською союзною в війні проти Японії. З уваги на те, як теж, щоб хоронити життя та майно тимощних японців, сухопутні й морські сили Японії розпочали дня 11 січня 1942 р. вєнні дії проти збрійних сил Голандської Індії.

Англійські зазіхання на Ірландію

Ірландія, що з англійськими островам творить географічну цілість, провадить тепер як зовсім незалеж-

на держава, політику строгої нейтральности. Нараз, мов на кивок чарісної палочки, англійська преса почала сидіти кампанію проти ірландської нейтральности. Англійські часописи звертаються тепер із погрозами проти президента де-Валери. Це ісе робиться, річ ясна, за дорученням Вашингтону, де та конференція прийшла до переконання, що нейтральність Ірландії треба взяти «під опіку», а то вона сама не зможе себе оборонити. Сподіватися слід, очевидно, якихось ворожих поєнів із стозони Англії. Америка й Англія дійшли до переконання на основі досвіду попередньої світової війни, що Ірландія найкраще надається на терен в садження американських військ і їх підготовки до нападу на європейський суходіл. Англійський уряд мабуть висунав уже вимоги відступити йому деякі морські Сачи в Ірландії, хоча відомості про цю офіційно заперечено з англійського Сою. Супроти цього де-Валера негайно склав офіційну заяву про те, що він буде беріти свого краю проти всякого нападу, з якого боку він іє походив (и ірландія подбала про те, щоб викувати досить найліпшої зброї).

Міністер Нокс про спроможність американської флотії

Американський міністер Нокс у своїй останній промові признав, що американська флотія на Пасифіку є в відвороті та що в теперішній час ієлає бесіди про те, щоб вона могла проиланитись Японії. Але міністер пош в слухачів тим, що головні завдання американської флотії не лежать на Тихому океані, а радше на Атлантиці. А в тим головне для американської флотії: хоронити транспорти, призначені для Англії. «Крім цього великий засяг дий американської флотії, даліше довжина американського побережжя, охорона наших баз та Панамського каналу не до воляють на няя драматичні, чи величні зударі з японською флотією».

Бувший король Румунії пригадав себе

Бувший румунський король Карл, що втратив престіл та зі своєю коханою-житівкою виїзав до Мехіко, де дотепер перебуває, заявив, що його бажання є перенестися до Зєдинених Держав і там стати на чолі румунського руху. Але влада Зєдинених Держав Америки вдовіла, що не дозволить Карлу поселитись у Зєдинених Державах. Також уряд Канади ззвів, що приїзд Карла до Канади небажаний.

Ув'язнення норвезьких офіцерів

На зарядження німецького командира д-я Норвегії, Тербовена, злову грештовано колишніх активних офіцерів норвезького легунства та

